

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry a JUDr. Aleše Korejtky ve věci

žalobce: **Živé Kornice, z. s.**, IČ 22815082
sídlem Kornice 10, 570 01 Litomyšl

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, IČ 00164801
sídlem Vršovická 65, 100 10 Praha 10

za účasti: I. **Město Litomyšl**, IČ 00276944
sídlem Brí Šťastných 1000, 570 01 Litomyšl

II. **Zelená pro Pardubicko z. s.**, IČ 22665641
sídlem Bartoňova 831, 530 02 Pardubice

III. **Děti země – Klub za udržitelnou dopravu**, IČ 00505919
sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno

IV. **Ředitelství silnic a dálnic ČR**, IČ 65993390
sídlem Čerčanská 12, 140 00 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2020, č. j. MZP/2020/550/150-He,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Účastníci nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou soudu dne 31. 3. 2020 domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 5. 12. 2019, č. j. 87933/2019/OŽPZ/Si. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně povolil výjimku podle ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen „*zákon o ochraně přírody a krajiny*“) k zásahu do biotopů 13 zvláště chráněných druhů a rodů živočichů stavbou „*Dálnice D35 MÚK Ostrov – MÚK Staré Město, úsek Litomyšl – Janov I. etapa*“ (dále jen „*předmětný úsek dálnice D35*“). Žalobce s rozhodnutími správních orgánů nesouhlasí a brojí proti nim nyní projednávanou žalobou.
2. Žalobce rozdělil žalobní námitky v žalobě do těchto okruhů: *a)* migrace živočichů a funkčnost migračního biokoridoru; *b)* obsah uložené podmínky č. 3 (seznam dřevin); *c)* obsah podmínky č. 4 (seznam mělce kořenících dřevin); *d)* návrh na uložení podmínky č. 17 (monitoring invazních druhů rostlin). V úvodu žaloby ještě žalobce na základě § 65 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „*s.ř.s.*“), čl. 9 odst. 2 Aarhuské úmluvy a na základě judikatury dovozuje svou žalobní legitimaci.
3. Ad *a)* Podle žalobce jednal žalovaný nesprávně, když i přes výhrady k rozhodnutí orgánu I. stupně týkající se chybějícího odborného podkladu, který by se zabýval umístěním a funkčností biokoridoru, vydal napadené rozhodnutí. Pokud Ředitelství silnic a dálnic ČR (dále jen „*ŘSD ČR*“) požádalo o novou výjimku podle ust. § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, mělo rovněž předložit aktuální migrační studii i s odborným podkladem, který by se podrobně zabýval i umístěním biokoridoru. Obdobný problém s umístěním a funkčností biokoridoru přitom ŘSD ČR řešilo již např. u dálnice D4704 Lipník nad Bečvou – Běloutín, kde byly mezi podklady i odborné studie s popisem budoucího biokoridoru. Absencí aktuální migrační studie s popisem budoucího biokoridoru došlo k porušení práv. Prvostupňový orgán měl řízení přerušit do doby, než bude předložena aktuální migrační studie. Biologický průzkum z června 2019 se migrací živočichů a umístěním a funkčností budoucího migračního biokoridoru zabývá jen okrajově, což žalovaný rovněž zjistil. Dalším jeho nedostatkem je to, že neprobíhal celoročně, ale jen na jaře 2019. Nedošlo tak k zastižení řady druhů obojživelníků a plazů na lokalitách jejich výskytu. Nový biokoridor je naplánován směrem na stavební objekt 207 (dále jen „*SO 207*“) v km 54,14, který se však

nachází uprostřed polí a luk a je tedy vhodný spíše pro vyšší druhy živočichů a nikoliv pro obojživelníky a plazy. Nesprávně umístěný má pak být podle žalobce i stavební objekt 208 (dále jen „SO 208“), který má být určen pro migraci drobných živočichů. Tento most je podle žalobce zbytečně dlouhý a jeho ústí je nelogicky posunuto o 100 m od bývalého koryta Kornického potoka do polí a na severní straně je jeho vchod stíněn hrází suchého poldru, takže jeho atraktivita pro průchod živočichy je nízká. Podle žalobce by měl být zpracován nový odborný podklad, který se bude podrobně zabývat umístěním a funkcí nového biokoridoru a tento bude vycházet z výsledku procesu EIA. Technickými úpravami pak bude zvýšena atraktivita pro středně velké i malé živočichy. Žalobce také namítá, že žalovaný neumožnil účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí seznámit se s oprávněným stanoviskem orgánu I. stupně k jeho rozhodnutí a vyjádřit se k němu, čímž měl postupovat v rozporu s § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „*správní řád*“).

4. Ad b) Žalobce namítá, že žalovaný bez konkrétního vyjádření zamítl návrhy žalobce stran doplnění podmínky č. 3 pro fázi projektové přípravy uložené v prvostupňovém rozhodnutí. Prvostupňový orgán uložil v podmínce č. 3 povinnost realizovat po obou stranách předmětného úseku dálnice D35 hustou výsadbu dřevin dorůstající výšky alespoň 3 m, přičemž výsadba má být i v obou navazujících úsecích do vzdálenosti alespoň 100m od předmětného úseku. Žalobce navrhl, aby tato podmínka byla upřesněna doplněním seznamu vhodných, místně původních druhů dřevin, chránících sovu pálenou a jiné ptáky. A rovněž aby byla doplněna o seznam travin a bylin na podporu biodiverzity a dotčených druhů živočichů. Pokud by tomuto návrhu nebylo vyhověno, měla být podmínka doplněna o požadavek, aby seznam dřevin byl předložen spolu se žádostí o vydání územního rozhodnutí nebo stavebního povolení. Žalovaný všechny tyto návrhy zamítl bez uvedení konkrétních důvodů. Podle žalobce tím žalovaný porušil základní zásady vedení správního řízení. Správní orgány měly zajistit, aby se žalobce dostal k těmto otázkám alespoň dodatečně v navazujícím řízení (územním či stavebním). To se však nestalo a správní orgány tím rezignovaly na princip Aarhuské úmluvy, neboť za dané situace se již žalobce nebude moci nikdy vyjádřit k druhům a původnosti použitých dřevin, použití směsi vhodných travin a bylin. Navíc jak vyplývá z biologického průzkumu z června 2019, podmínka č. 3 byla jen převzatá z návrhu ŘSD ČR, zřejmě proto nebyly jakékoliv návrhy na její upřesnění akceptovány.
5. Ad c) Obdobně brojí žalobce i proti způsobu, jakým byly vyřízeny návrhy, resp. námitky týkající se podmínky č. 4 pro fázi projektové přípravy uložené v prvostupňovém rozhodnutí. Rovněž v tomto případě žalobce navrhl, aby žalovaný doplnil podmínku č. 4 o seznam vhodných mělce kořenících dřevin a o seznam vhodných travin, případně aby tato podmínka obsahovala požadavek, že ŘSD ČR předloží takový seznam v navazujícím územním či stavebním řízení. Žalovaný se však těmito návrhy přezkoumatelně nezabýval. I tato podmínka č. 4 byla pouze převzatá z návrhu ŘSD ČR.
6. Ad d) V závěrečném žalobním bodu pak žalobce namítá, že postup, jakým se žalovaný zabýval návrhem žalobce na uložení podmínky č. 17, je nepřezkoumatelný pro absenci konkrétních důvodů. Žalobce v odvolání navrhl, aby prvostupňové rozhodnutí o výjimce obsahovalo pro fázi provozu dálnice nový požadavek (podmínku č. 17), že ekologický dozor zajistí monitoring invazních druhů rostlin a jejich likvidaci, neboť obdobný

požadavek je uložen již pro fázi výstavby (podmínka č. 15). Žalovaný však k odvolací námitce uvedl pouze stručně to, že uložení podmínky č. 17 pro fázi zprovoznění dálnice není nutné, dostatečná je totiž již podmínka č. 15 o monitoringu invazních druhů rostlin ve fázi výstavby dálnice. Prvostupňový orgán uložil podmínku č. 15 o monitoringu stavu invazních druhů rostlin před zahájením stavby dálnice i během ní. Pokud dojde k nekontrolovatelnému šíření rostlin, je zde i riziko jejich šíření na území trasy dálnice. Z toho důvodu je podle žalobce logické, aby monitoring probíhal i po zprovoznění dálnice, resp. nejdéle tři roky. Návrh podmínky č. 17 je často standardní součástí podmínek rozhodnutí o povolení výjimky, neboť nekontrolovatelné šíření invazních druhů rostlin v ČR při výstavbě silnic a dálnic je dost časté. Takový monitoring by jistě nebyl žádným odborným, časovým ani finančním problémem, neboť ekologický dozor se bude po zprovoznění dálnice v lokalitě pohybovat a zabývat se účinností zmírňujících opatření uložených prvostupňovým orgánem. Podle žalobce byla rovněž podmínka č. 15 o monitoringu invazních druhů rostlin pro fázi výstavby dálnice jen převzatá z návrhu ŘSD ČR.

7. Závěrem žaloby žalobce uvedl, že prvostupňový orgán vedl řízení o výjimce pouze formálně, vycházel víceméně jen z podkladů předložených ŘSD ČR, pokud jde o argumentaci a návrhy na uložení podmínek k povolení výjimky. Přírodovědné průzkumy nebyly provedeny celoročně, ale jen na jaře 2019 v době extrémního sucha. Z biologického průzkumu ani z prvostupňového rozhodnutí není zřejmé, jak byly využity a co přesně obsahovaly nálezové databáze, o něž se průzkumy opírají. Žalobce s ohledem na shora uvedené námitky navrhl, aby soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil.
8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že podmínky stanovené v rozhodnutí orgánu I. stupně považuje za adekvátní plánované stavební činnosti. Jejich naplněním bude negativní vliv dálnice dostatečně omezen. Plánovaný lokální biokoridor spojující Nedošínský háj a Končiny je v současné době nefunkční, u jeho vymezení jsou dle platného Územního plánu města Litomyšl připuštěny určité korekce. Korekce navržené v rámci přípravy plánované dálnice nebudou mít negativní vliv na budoucí funkčnost tohoto prvku územního systému ekologické stability (dále jen „ÚSES“) a nijak nezasáhnou stávající zvláště chráněné druhy živočichů. Migrace rostlin a živočichů mezi předmětnými biocentry bude umožněna. Pro rozhodnutí žalovaného nebyl nijak určující názor orgánu I. stupně vyjádřený v průvodním dopise k podanému odvolání, proto s tímto dopisem neseznamovalo účastníky řízení. Žalovaný napravit některé zjištěné vady a nepřesnosti v rozhodnutí orgánu I. stupně. Schválená podoba a umístění komunikace vychází z předchozího procesu EIA. Biokoridor bude křížit plánovanou dálnici v km 54,1, na což bylo poukázáno již v prvostupňovém řízení a žalobce byl s touto skutečností prokazatelně seznámen a mohl na ni reagovat. Žalobci nebyla tedy upřena jeho práva. Pokud jde o žalobcem namítané nevyjádření se k návrhu na doplnění podmínky o seznamy vhodných dřevin, žalovaný k tomu poznamenal, že se k tomuto návrhu vyjádřil. Uvedl, že nepokládá za nutné v těchto případech určovat přesnou dřevinnou skladbu. Toto určení dřevinné skladby lze ponechat na žadateli. Požadavek žalobce se netýká předmětu tohoto řízení. Obdobné platí o návrhu žalobce na doplnění podmínky o seznamy mělce kořenících dřevin a použitelných travin. Pokud jde o údajnou nedostatečnost následného monitoringu, žalovaný tento monitoring ,

resp. jeho rozsah a dobu považuje za dostatečný. Doba platnosti povolované výjimky je pak s ohledem k okolnostem výstavby dálnic v ČR adekvátní. Závěrem žalovaný navrhl s ohledem na shora uvedené žalobu zamítnout.

9. Žalobce na vyjádření žalovaného reagoval replikou, ve které však *de facto* zopakoval obsah žaloby.
10. Zúčastněné osoby se k věci nevyjádřily.
11. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 s.r.s.
12. Podle ust. § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny „*Výjimky ze zákazů u památných stromů a zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 46 odst. 2, § 49 a 50 v případech, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody, nebo v zájmu ochrany přírody, povoluje na žádost toho, kdo zamýšlí uskutečnit škodlivý zásah, orgán ochrany přírody. U zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, které jsou předmětem ochrany podle práva Evropských společenství, lze výjimku podle věty první povolit jen tehdy, pokud je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 2, neexistuje jiné uspokojivé řešení a povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany. V pochybnostech o škodlivosti zamýšleného zásahu lze požádat o poskytnutí předběžné informace podle správního řádu*“
13. Podle ust. § 56 odst. 2 písm. c) zákona o ochraně přírody a krajiny „*Výjimku ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů lze povolit v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti nebo z jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu, včetně důvodů sociálního a ekonomického charakteru a důvodů s příznivými důsledky nesporného významu pro životní prostředí*“
14. Podle ust. § 56 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny „*Orgán ochrany přírody v rozhodnutí o výjimce může stanovit povinnost označení živočicha zvláště chráněného druhu nezaměnitelnou a trvalou značkou a rovněž podmínky pro výkon povolované činnosti.*“
15. Ze správního spisu plyne, že správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 5. 12. 2019, č. j. 87933/2019/OŽPZ/Si rozhodl o žádosti ŘSD ČR, zastoupené na základě plné moci ve věci přípravy stavby předmětného úseku dálnice D35 společností HBH Projekt spol. s r.o., IČO 44961944. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně dle ust. § 56 odst. 1, 2 písm. c) zákona o ochraně přírody a krajiny povolil výjimku ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů živočichů, konkrétně ze zákazu rušit, chytat, držet, poškozovat, ničit a přemísťovat vývojová stadia nebo sídla druhů (rodů) čmelák *Bombus sp.*, mravenci *Formica sp.*, ropucha obecná (*Bufo bufo*), zelení skokani *Pelophylax esculentus complex*, ještěrka obecná (*Lacerta agilis*), ještěrka živorodá (*Zootoca vivipara*), moták pochop (*Circus aeruginosus*), krkavec velký (*Corvus corax*), křepelka polní (*Coturnix coturnix*), koroptev polní (*Perdix perdix*), ůhýk obecný (*Lanius collurio*), sova pálená (*Tyto alba*) a veverka obecná (*Sciurus vulgaris*), a to z důvodu zamýšlené realizace předmětného úseku dálnice D35. Správní orgán v rozhodnutí v souladu s ust. § 56 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny stanovil podmínky, resp. provedení opatření (jedná se o 16 podmínek pro jednotlivé fáze realizace a provozu předmětného úseku dálnice D35; ke konkrétnímu obsahu podmínek lze odkázat na prvostupňové rozhodnutí na č. l. 20 správního spisu).

16. V odůvodnění tohoto prvostupňového rozhodnutí se správní orgán I. stupně podrobně vypořádal se všemi námitkami uplatněnými žalobcem v listině ze dne 18. 10. 2019 (č. l. 10 správního spisu). Skutečnost, že se na zpracování biologického průzkumu podíleli i odborníci, kteří připravovali projektovou dokumentaci, považuje za výhodu. Objektivita zpracovaných podkladů je dle prvostupňového orgánu zaručena tím, že tyto podklady byly zpracovány autorizovanými osobami, které disponují autorizací k provádění hodnocení dle příslušných ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny. Námitku nedostatečně zpracovaného biologického průzkumu, který je podle žalobce pouze jakýmsi odhadem, jež nelze považovat za dostatečně odborný podklad pro vydání rozhodnutí, odmítl správní orgán jako neopodstatněnou. V odůvodnění uvedl, že nejde o odhad, ale o podrobnou a dlouhodobou monitorovací a hodnotící činnost. Při vypracování biologického průzkumu bylo čerpáno také z obdobných průzkumů, které byly v dané lokalitě prováděny v rámci přípravy jiných staveb, resp. úseků dálnice D35. Jako zdroj informací pro doplnění výskytu těch druhů, které nebyly terénním průzkumem zastiženy, byla použita Nálezová databáze ochrany přírody spravovaná Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR (dále jen „AOPK“). K námitce nedostatečného určení zástupců hmyzu správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že některé druhy hmyzu byly skutečně determinovány pouze do úrovně rodu. Jednalo se o mravence rodu *Formica* a čmeláky rodu *Bombus*. Tito jsou však zákonem chráněny v rozsahu celého rodu a proto není třeba rozlišovat mezi jednotlivými druhy. Správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí rovněž poukázal na to, že žalobce spolu s podanými námitkami neuvedl žádný odborný podklad nebo odbornou argumentaci, na základě které by bylo prokázáno, že opatření navržená v biologickém průzkumu jsou skutečně nedostačující. Naopak byl zpracován kolektivem autorů specializujících se na danou oblast, z nichž někteří jsou držiteli autorizace k provádění hodnocení podle příslušných ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny. Správní orgán se vyjádřil v odůvodnění rozhodnutí i k namítaným údajně neúplným opatřením k zabránění střetu vozidel s prolétávajícími sovami pálenými. Správní orgán uvedl, že na přípravě návrhu podmínek k minimalizaci negativního dopadu na tento druh (sova pálená) se podílela i odbornice na ornitologii Mgr. Š. P.. Obdobná opatření jaká byla navržena v tomto případě, pak byla stanovena i na některých jiných úsecích dálnice D35, kde se na návrhu opatření nepodíleli zpracovatelé biologického průzkumu. Jedná se například o část dálnice D35, která prochází v bezprostřední blízkosti ptačí oblasti Komárov. Ani v tomto případě však nebyla daná opatření shledána širokou ani odbornou veřejností jako nedostatečná. K námitce potřeby doplnění projektu o průchod pro zvěř kategorie B podél polní cesty z Kornic do Končín v lokalitě označované jako A4 správní orgán uvedl, průchod v tomto místě není možný, jelikož zde dálnice vede v zářezu. Pro migraci zvěře kategorie B byl navržen v km 54,1 optimalizovaný dvoupolový mostní objekt SO 207. Kromě míst pro migraci zvěře a míst odvedení srážkových vod je celý úsek veden v zářezu, což lze rovněž považovat za optimální řešení z hlediska ochrany sov a dravců před střety s vozidly. Ke spornosti výsledků hlukových studií správní orgán uvedl, že tyto nejsou předmětem tohoto řízení. Opatření pro sovu pálenou tak správní orgán ve shodě s biologickým průzkumem zhodnotil jako dostačující. Správní orgán I. stupně se v odůvodnění rozhodnutí vypořádal i s námitkou žalobce, v níž tento požadoval přeprojektování retenčních nádrží tak, aby neodrazovaly živočichy od vstupu do průchodů pro zvěř, když osázení rostlinami je podle něj nedostatečné. Správní orgán k tomu uvedl,

že řešení dálnice, retenčních nádrží a propustků v lokalitě odpovídá konfiguraci terénu. Migrační objekty byly stanoveny na základě platné metodiky a stejně byla posuzována i jejich funkčnost. Navrženými opatřeními tak je podle správního orgánu zajištěna migrační prostupnost předmětného úseku dálnice D35 pro všechny předvídatelné druhy živočichů. V další části odůvodnění pak správní orgán zhodnotil a popsal jak zájem ochrany přírody, tak veřejný zájem. Na stranách 13 – 16 prvostupňového rozhodnutí se správní orgán blíže vyjádřil k jednotlivým podmínkám stanoveným ve výroku rozhodnutí.

17. Žalobce s rozhodnutím správního orgánu I. stupně nesouhlasil. V odvolání ze dne 23. 12. 2019 žalobce namítal, že za zásadní považuje manipulaci s plánovaným biokoridorem, který má spojit biocentrum Nedošínský háj s biocentrem Končiny a Buková stráň. Podle žalobce lze mírnou změnou směřování trasy předmětného úseku dálnice D35 dosáhnout příznivější nivelity, tedy zkrácení stávajících náspů. To by mělo pozitivní vliv ve smyslu menší překážky pro let ptáků (včetně sovy pálené), nižší náklady na budování sítí a jejich údržbu, apod. správní orgán podle žalobce pouze nekriticky přejímá tvrzení ŘSD ČR o nemožnosti změny trasy dané stavby a neověřuje si informace i z jiných zdrojů. Nedostatečná je pak podmínka č. 3 prvostupňového rozhodnutí, která stanoví povinnost realizace husté výsadby dřevin po obou stranách předmětného úseku dálnice D35. Ta totiž neobsahuje seznam přípustných místně původních dřevin, které bude možno použít. Nelze se spoléhat jen na odborníky najaté ŘSD ČR. Podmínka by měla být minimálně doplněna tak, že seznam použitelných dřevin bude součástí alespoň dokumentace pro územní nebo stavební řízení. Totéž platí o podmínce č. 4, která by měla být rovněž doplněna, a to o seznam mělce kořenících dřevin a použitelných travin. Roční monitoring po zprovoznění stavby, stanovený v podmínce č. 16 taktéž není podle žalobce dostatečný. V odvolání také navrhl uložení podmínky č. 17 dle níž by v rámci fáze provozu musel ekologický dozor stavby zajistit i monitoring nevhodných druhů rostlin a jejich eliminaci či likvidaci. Tato podmínka by tak navazovala na podmínku č. 15. Platnost výjimky do 31. 12. 2029 (žalobce nesprávně uvedl rok 2019) je podle žalobce příliš dlouhá, a to zvláště s přihlédnutím k tomu, že již nyní se do přírody v okolí dálnice D35 vracejí zmizelé či vyhubené druhy živočichů včetně velkých šelem. Žalobce proto v odvolání navrhl, aby platnost výjimky byla stanovena do konce sedmého roku od nabytí právní moci rozhodnutí. Závěrem odvolání žalobce vznesl celkem šest požadavků, které částečně vycházejí z již uvedených odvolacích námitek.
18. Žalovaný odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění žalovaný nejprve zrekapituloval dosavadní řízení o povolení výjimky a následně se vyjádřil k odvolacím námitkám žalobce. Pokud jde o údajnou manipulaci s biokoridorem mezi biocentry Končiny, Nedošínský háj a Buková stráň, k tomu žalovaný uvedl, že jde nyní o nefunkční biokoridor, u jehož vymezení jsou dle platného Územního plánu města Litomyšl připuštěny určité korekce. Korekce navržené v rámci přípravy plánované dálnice nebudou mít negativní vliv na budoucí funkčnost tohoto prvku ÚSES a nijak nezasáhnou stávající zvláště chráněné druhy živočichů. Migrace rostlin a živočichů mezi předmětnými biocentry bude umožněna. Podle žalovaného však lze mít výhrady k odborným studiím, které byly spolu se žádostí o povolení výjimky předloženy a které se danou problematikou zabývají jen okrajově. Vypořádání námitek žalobce ze strany správního orgánu I. stupně pak žalovaný nepovažoval za adekvátní. Upozornil, že prvostupňový orgán teprve po

vydání předmětného rozhodnutí jednoznačně konstatoval, že předmětný biokoridor bude nově vymezen tak, aby plánovanou dálnici křížil v km 54,1. Rovněž správnímu orgánu I. stupně vytkl, že v odůvodnění svého rozhodnutí zavádějícím způsobem odůvodnil posuny trasy dálnice, ke kterým došlo v průběhu jejího projednávání. Stanovení přesné dřevinné skladby v podmínce č. 3 nepovažuje žalovaný za nepostradatelné. Určení dřevinné skladby je podle žalovaného možno ponechat na ŘSD ČR s podmínkou, že tato dřevinná skladba bude zajišťovat řádnou hustotu a výšku alespoň 3 metry. Stejně tak podle žalovaného nebylo nutno v povolované výjimce stanovovat druhy vysévaných trav. Dobu platnosti povolované výjimky včetně doby a rozsahu monitoringu považuje žalovaný za adekvátní.

19. Předmětem soudem přezkoumávaného rozhodnutí je povolení výjimky ze zákazů podle § 50 zákona o ochrany přírody a krajiny. Tuto výjimku může příslušný orgán ochrany přírody povolit v případech, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody, přičemž na povolení výjimky není právní nárok. U zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, které jsou předmětem ochrany podle práva Evropské Unie (tj. na které se vztahuje čl. 9 směrnice 2009/147/ES a čl. 16 směrnice 92/43/EHS), lze výjimku podle § 56 odst. 1 povolit jen tehdy, pokud: a) je dán některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, b) neexistuje jiné uspokojivé řešení a c) povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany. Tyto tři podmínky musí být splněny kumulativně.
20. Žalobce nejprve v žalobě dovozoval svou žalobní legitimaci. Žalovaný žalobní legitimaci žalobce nikterak nezpochybnil, přesto krajský soud pro úplnost uvádí následující. Aktivní procesní žalobní legitimace žalobce ve smyslu § 65 odst. 2 s.ř.s. je dána, neboť žalobce byl účastníkem předmětného správního řízení o udělení výjimky a žalobce ve své žalobě výslovně tvrdí, že byl postupem žalovaného dotčen na svých procesních právech takovým způsobem, že toto porušení procesních předpisů mohlo způsobit nezákonnost napadaného i prvostupňového rozhodnutí (k posuzování žalobní legitimace ve smyslu § 70 zákon o ochraně přírody a krajiny srov. rozsudek NSS ze dne 2. 9. 2009, č. j. 1 As 40/2009 - 251). Lze rovněž souhlasit s žalobcem, že mu svědčí i aktivní žalobní legitimace hmotná. Ačkoliv nelze dovozovat aktivní hmotnou žalobní legitimaci přímo z Aarhuské úmluvy, jak činí žalobce, neboť tato není přímo aplikovatelná a spolky musí splnit požadavky vnitrostátních předpisů, judikatura NSS se přiklání k možnosti posouzení dotčení hmotných práv žalobce, a to konkrétně v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2015, č. j. 1 As 13/2015-298, kde NSS odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 30. 5. 2014, sp. zn. I. ÚS 59/14, kde Ústavní soud uvedl, že „(...) *aktivní legitimace spolků, které byly založeny za účelem ochrany přírody a krajiny, nemůže být bez hranic.*“ Podle citovaného rozsudku NSS je touto hranicí „*již zmíněný lokální prvek, resp. možná dotčenost na hmotných právech. (...) Smyslem vnitrostátní právní úpravy i interpretačního vodítka v podobě Aarhuské úmluvy je poskytnutí soudní ochrany dotčeným osobám, nikoli však neomezeně. Proto není možné paušalizovat presumpci dotčenosti ve hmotných právech spolků u všech záměrů, nýbrž je nutné vždy posuzovat každý případ individuálně.*“ S ohledem na činnost žalobce jako spolku, má soud za prokázané, že žalobce má nezpochybnitelný místní vztah k dané lokalitě, v níž má být realizována předmětná dopravní stavba. Tato stavba má jednoznačně vliv jak na udržitelnou dopravu, tak i na ekologické vazby nejen v rámci lokality, v níž žalobce působí. Rovněž je zřejmé, že žalobce je zaměřen na tuto

konkrétní posuzovanou aktivitu (udržitelnou dopravu). Krajský soud proto konstatuje, že lze s ohledem na výše uvedené dovodit dotčenost žalobce v jeho hmotněprávní sféře. Žalobce tedy disponuje aktivní žalobní legitimací hmotnou.

21. Nyní již k jednotlivým žalobním okruhům, jak je vymezil žalobce.

A) migrace živočichů a funkčnost migračního biokoridoru

22. V rámci této žalobní námitky žalobce jednak vytýkal žalovanému procesní pochybení v tom směru, že žalovaný neumožnil účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí seznámit se s opravným stanoviskem orgánu I. stupně k jeho rozhodnutí a vyjádřit se k němu, čímž měl postupovat v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu, jednak žalovanému vytýkal vydání rozhodnutí i přes absenci odborného podkladu o migračním biokoridoru. Krajský soud nesdílí názor žalobce stran porušení základních procesních práv žalobce, k němuž mělo dojít tím, že žalovaný před vydáním rozhodnutí neseznámil žalobce a účastníky řízení s novým podkladem (stanovisko orgánu I. stupně k jeho rozhodnutí a k podanému odvolání). Předně je třeba uvést, že ne všechny procesní vady mohou vést ke zrušení rozhodnutí, ale jen takové, v jejichž důsledku mohla být ovlivněna zákonnost rozhodnutí. Není totiž důvod rušit rozhodnutí v situaci, kdy je zřejmé, že správní orgán by po odstranění namítané vady vydal v dalším řízení rozhodnutí v podstatě shodné (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2011, čj. 2 As 80/2010 - 49). Dále je třeba uvést, že je to žalobce, kdo musí tvrdit, jakým způsobem takové pochybení správního orgánu mohlo ovlivnit vydané meritorní rozhodnutí. Žalobce tedy musí popsat, co by se změnilo v případě, kdyby k takové procesní vadě nedošlo. Konečně je třeba vyjasnit, že chybějícími podklady k vydání rozhodnutí správního orgánu nemohou podle soudu být „pouhá“ stanoviska či přípisy prvostupňového orgánu, jimiž po podaném odvolání doprovází postupovaný spis. Jak uvedl NSS v rozsudku ze dne 11. 9. 2020, č. j. 4 As 346/2018 – 26, bod 11: *„Správní spis nadto obsahuje pouze přípisy správního orgánu prvního stupně a žalovaného při postoupení spisů k odvolání a následně po zrušení prvního rozhodnutí správního orgánu zpět tomuto orgánu. Po seznámení stěžovatele s podklady k vydání rozhodnutí tedy již nebyly do spisového materiálu doloženy žádné písemnosti, které by stěžovateli nebyly známy a které by byly podkladem pro vydání rozhodnutí ve věci (přípisy správních orgánů doprovázející postupovaný spis za takové podklady považovat nelze).“* Žalobce nijak konkrétně netvrdil, jak mohlo údajné pochybení žalovaného ovlivnit vydané rozhodnutí. V replice k vyjádření žalovaného se omezil pouze na polemiku s názorem, že takové stanovisko nebylo pro rozhodnutí ve věci určující. Jak plyne z prvostupňového rozhodnutí a jak správně uvedl žalovaný ve vyjádření, již v rozhodnutí orgánu I. stupně je uvedeno, že předmětný biokoridor bude vymezen tak, že bude předmětný úsek dálnice D35 křížit v km 54,1. Lze se tedy ztotožnit s tvrzením žalovaného, že žalobce byl s touto skutečností seznámen a mohl na ni reagovat. Konečně žalobce nemohl být zkrácen na svém procesním právu vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, neboť žádné, pro rozhodnutí relevantní podklady, se kterými žalobce seznámen nebyl, nebyly do odvolacího spisu vloženy. Jak již uvedeno výše, předmětné stanovisko doprovázející postupovaný spis nepovažuje krajský soud za relevantní podklad pro vydání rozhodnutí.

23. Pokud jde o samotnou námitku týkající se podkladu o migračním biokoridoru, žalobce namítá jak absenci aktuální migrační studie, tak i nedostatky biologického průzkumu z června 2019. Podle žalobce žadateli nic nebránilo v tom, aby v rámci řízení o povolení výjimky předložil podrobné odborné studie, jaké předložil například u dálnice D4704 Lipník nad Bečvou – Běloutín, kde žadatel řešil podobné problémy. Krajský soud se neztotožňuje se způsobem, jakým žalobce rozporuje předložené řešení migračního biokoridoru. V žalobě žalobce cituje dokumentaci EIA pro silnici R35 Ostrov – Staré Město z března 2010 a v návaznosti na závěry tam uvedené tvrdí, že nový migrační biokoridor by byl nejvhodnější mezi biocentrem Nedošínský háj a biocentrem Husilna, neboť tudy prochází trasa vlhkým údolím podél Kornického potoka a za biocentrem Husilna obchází obec Kornice podél zvlhčeného bývalého koryta Kornického potoka, který byl v 18. století sveden do středu obce. Podle žalobce jde o ideální trasu pro migraci živočichů. Žalobce vyjma odkazu na dokumentaci EIA pro jinou stavbu, byť v blízké lokalitě, neodůvodnil své závěry o vhodnosti jím navrhovaného řešení migračního biokoridoru. Údajně vhodnější řešení žalobce zůstalo nepodloženo relevantními podklady. Žalobce během řízení nenabídl žádný důkaz k prokázání správnosti řešení navrhovaného žalobcem. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že stávající biokoridor je nefunkční, avšak korekce navržené v rámci přípravy plánovaného úseku dálnice umožní migraci rostlin a živočichů mezi předmětnými biocentry (Nedošínský háj a Končiny). S hledáním optimálního biokoridoru pro migraci rostlin a živočichů pak souvisí i biologický průzkum, jehož výsledky žalobce rovněž rozporuje. Jak ale uvedl již správní orgán I. stupně, biologický průzkum byl zpracován kolektivem autorů specializujících se na danou oblast. Mezi autory biologického průzkumu jsou držitelé autorizace k provádění hodnocení dle ust. § 67 a § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny. Naproti tomu žalobce navrhuje jednotlivá, podle něj vhodnější opatření, nevychází z žádných relevantních odborných podkladů, resp. takové relevantní odborné podklady neoznačil. Tvrzení o tom, že v době biologického průzkumu nebyla zastižena řada živočichů vyskytujících se v dané oblasti, žalobce ničím nepodložil. Jde tak patrně především o jeho subjektivní názor. Pokud namítá, že žadatel předložil odborné studie i s popisem budoucího plně funkčního biokoridoru při výstavbě dálnice D4704 Lipník nad Bečvou – Běloutín, pak je k tomu třeba uvést, že v daném případě přesná lokalizace i konkretizace biokoridoru odpovídala již značně pokročilé fázi, ve které byla výjimka vydána. Na nyní projednávaný případ však takový odkaz žalobce není příslušný.

B) obsah uložené podmínky č. 3 (seznam dřevin)

24. V této žalobní námitce žalobce namítal, že žalovaný neodůvodněně zamítl návrhy žalobce na doplnění podmínky č. 3 pro fázi projektové přípravy. Žalobce navrhl, aby tato podmínka byla upřesněna doplněním seznamu vhodných, místně původních druhů dřevin, chránících sovu pálenou a jiné ptáky. A rovněž aby byla doplněna o seznam travin a bylin na podporu biodiverzity a dotčených druhů živočichů. Pokud by tomuto návrhu nebylo vyhověno, měla být podmínka doplněna o požadavek, aby seznam dřevin byl předložen spolu se žádostí o vydání územního rozhodnutí nebo stavebního povolení. Totožnou námitku žalobce vznesl již v odvolacím řízení. Žalovaný se v odpovědi na tuto námitku omezil na konstatování, že přesnou dřevinnou skladbu v této podmínce nepostrádá. Určení

dřevinné skladby je možno ponechat na žadateli. Krajský soud se s tímto, byť stručným odůvodněním žalovaného, ztotožňuje. V dané věci totiž musí vzít žalobce na zřetel, že předmětem řízení před správními orgány bylo povolení výjimky dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny. V této fázi řízení, jež směřuje k vydání rozhodnutí, které teprve bude podkladem pro rozhodnutí v následném územním a stavebním řízení, není účelem podrobná konkretizace veškerých podmínek pro povolení výjimky. Konkretizaci podmínky č. 3, jakož i případných dalších podmínek stanovených správním orgánem, bude moci žalobce navrhopat v navazujícím územním a stavebním řízení, pakliže splní podmínky pro jeho účast v tomto řízení. Není pravdou, že by se žalobce nemohl v navazujícím řízení již k takovým podmínkám vyjádřit, resp. že by v tomto případě obsah podmínky č. 3 byl konkretizován již bez jeho účasti. Žalobce jako ekologický spolek má možnost účasti ve stavebním řízení. K tomu lze odkázat na rozsudek NSS ze dne 27. 5. 2010, č. j. 5 As 41/2009-91, v něm NSS dospěl k závěru, že právo účasti občanských sdružení, jejichž hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny, ve stavebním řízení, v němž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny, jednoznačně vyplývá z vnitrostátních právních předpisů, konkrétně pak z ust. § 70 zákona o ochrany přírody a krajiny. Tvzení žalobce o nemožnosti jeho účasti v navazujícím řízení a vyjádření se ke konkretizaci daných podmínek je tak nesprávné. Stejně tak se krajský soud neztotožňuje s tvrzením žalobce o tom, že v dalším řízení účast žalobce postrádá smysl, neboť návrhy a připomínky veřejnosti se paušálně považují za nadbytečné nebo se ignorují. Takové tvrzení je spíše jen subjektivním pocitem žalobce.

25. V rámci úvah o míře konkretizace podmínek pro povolení výjimky je také nutné si uvědomit skutečnost, že v této době ještě není přesně vymezen rozsah stavby, její přesné umístění v dané lokalitě a další podstatné okolnosti. Ostatně sám žalobce v žalobě navrhuje různá technická opatření či umístění stavebních objektů pro migraci živočichů. Z toho důvodu je zcela zřejmé, že konkretizace podmínky co do určení skladby dřevin je nutno ponechat až do navazujícího řízení, kdy bude definitivně stanoveno umístění stavby, včetně například umístění stavebních objektů (propustků, mostů apod.). Nedává totiž žádný smysl určovat tak podrobnou konkretizaci předmětné podmínky za situace, kdy o přesném umístění stavby a tedy i o místu výsadby dřevin po obou stranách této stavby není zatím definitivně rozhodnuto. Obsah takové podmínky je proto nutno v řízení o povolení výjimky řešit tím způsobem, že bude pouze rámcově popsáno, jak má být taková podmínka splněna. Tímto způsobem danou podmínku vymezil prvostupňový orgán ve svém rozhodnutí, když stanovil, že se má jednat o hustou výsadbu dřevin po obou stranách předmětného úseku dálnice D35, přičemž výsadba má být bez viditelných mezer a dorůstající výšky alespoň tří metrů. Stanovil i v jakých případech se výsadba neuskuteční (úseky násypů, vedení v rovině v příslušných km předmětného úseku) a jaká opatření místo výsadby mají být v takových místech realizována (pletivová bariéra proti střetu ptáků s projíždějícími vozidly). Rovněž k upřesnění podmínky do té míry, že bude obsahovat seznam travin a bylin na podporu zvláště chráněných druhů živočichů, se bude moci žalobce vyjádřit v navazujícím řízení. I pro tuto konkretizaci totiž platí, že její přesné stanovení v této fázi řízení nedává s ohledem na dosud nikoli definitivní lokalizaci stavby smysl. Podle krajského soudu tak obsah uvedené podmínky byl s ohledem na danou fázi řízení dostatečně jasně a určitě popsán.

C) obsah podmínky č. 4 (seznam mělce kořenících dřevin)

26. Tato námitka žalobce je v podstatě obdobou námitky předchozí, týkající se údajně nedostatečně určité podmínky č. 3. V této námitce tak žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal s jeho odvolací námitkou na doplnění podmínky č. 4 o seznam vhodných travin a mělce kořenících dřevin. Je pravdou, že žalovaný se s touto námitkou vypořádal v podstatě v jedné větě, když konstatoval, že druh vysévaných trav rovněž není nutné stanovovat. I přes zjevnou stručnost žalovaného však krajský soud s jeho tvrzením souhlasí. Žalovaný se totiž blíže vypořádal s námitkou ohledně podmínky č. 3, která je co do obsahu totožná. Vypořádání této námitky ze strany žalovaného je tak třeba dle soudu rozumět tak, že žalovaný vypořádání námitky ohledně podmínky č. 3 vztáhl i na odvolací námitku žalobce týkající se podmínky č. 4. Také žalobce při popisu žalobní námitky týkající se obsahu podmínky č. 4 vychází obsahově v podstatě z námitky týkající se obsahu podmínky č. 3. S vědomím shora uvedeného tak soud neshledává vypořádání předmětné odvolací námitky ze strany žalovaného za nepřezkoumatelné.
27. Ze stejného důvodu na tomto místě i krajský soud považuje za vhodné, pokud jde o argumenty na tuto žalobní námitku, plně odkázat na předchozí body této žaloby. Ve stručnosti lze uvést, že i v případě obsahu podmínky č. 4 nebylo nutno konkretizovat obsah podmínky o takové podrobnosti, jakými jsou seznamy mělce kořenících dřevin a travin. Krajský soud pochopitelně nijak nezpochybňuje význam takové podrobnosti při finální realizaci této podmínky, není to však řízení o povolení výjimky, kde by podmínka musela být nutně vymezena žalobcem navrhovaným seznamem. I tato podmínka podle soudu byla s ohledem na charakter tohoto řízení v prvostupňovém rozhodnutí vymezena dostatečně určitě. Správní orgán I. stupně rozsah této podmínky vymezil tak, že mělce kořenícími dřevinami mají být osázeny v co největším rozsahu hráze suchých poldrů a hrázky v šterkových polích u přeronu pod předmětným úsekem dálnice, přičemž tyto dřeviny mají dorůst výšky přibližně tří metrů. Zatravněny pak mají být zátopy všech suchých poldrů v minimální ploše pětileté srážky. Takové vymezení je podle soudu dostačující.

D) návrh na uložení podmínky č. 17 (monitoring invazních druhů rostlin)

28. Návrh na uložení výše nadepsané podmínky vznesl žalobce již v odvolacím řízení. Žalovaný takový návrh odmítl se stručným, avšak jasným odůvodněním, že monitoring stanovený v podmínce č. 15 považuje za dostatečný. Ani s touto žalobní námitkou žalobce se soud neztotožňuje. Naopak je ve shodě s názorem žalovaného o dostatečnosti podmínky č. 15, resp. 16. Podle soudu je cíl takového navrhovaného opatření obsažen z větší části již v podmínce č. 16 prvostupňového rozhodnutí. V této podmínce pro povolení výjimky pro fázi provozu totiž správní orgán stanovil, že držitel výjimky je povinen po zprovoznění stavby zajistit provedení monitoringu pro ověření správného provedení a účinnosti realizovaných ochranných opatření. Tento monitoring přitom musí být prováděn minimálně jeden rok od uvedení stavby do provozu a následně po uplynutí pěti let bude muset být proveden další alespoň dvouletý monitoring. Je tedy zřejmé, že v rámci této podmínky bude muset držitel výjimky i ve fázi provozu ověřovat správné provedení a účinnost realizovaných ochranných opatření (tedy i opatření, jež je obsahem podmínky č.

15 pro fázi výstavby). Nadto nutno dodat, že žalobce nijak přesvědčivě nevyložil, proč má být jím navrhovaná podmínka č. 17 součástí rozhodnutí o výjimce. Omezil se pouze na obecné tvrzení o tom, že taková podmínka bývá často součástí podmínek jiných rozhodnutí o výjimce a že nekontrolovatelné šíření invazních druhů rostlin při výstavbě silnic a dálnic je v ČR dost časté. K prokázání svých tvrzení pro konkrétní případ však nenabídl žádný jiný relevantní důkaz.

29. Podle soudu rozhodně nelze tvrzení o častém nekontrolovatelném šíření invazních druhů rostlin považovat za obecně známou notorietu, která bude navíc relevantní v nyní posuzované věci. K obecně vznesenému obecnému tvrzení bez vazby na konkrétní okolnosti věci tak soud, ani správní orgány nemohou zaujmout konkrétní, bližší či pro žalobce více vysvětlující stanovisko. Při vědomí náročnosti, vč. jistých prvků neurčitosti, ohledně posuzování vlivů výstavby komunikací se takové tvrzení žalobce jeví být spíše jeho osobním tvrzením než závěrem podloženým relevantními daty. Naopak, jak plyne z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, podkladem pro uložení podmínek, včetně délky trvání monitoringu, byl odborný biologický průzkum (ve správním spise založen v elektronické verzi na DVD). Ten byl zpracován k tomu odborně způsobilými osobami s patřičnou kvalifikací. Krajský soud tím nijak nezpochybňuje právo žalobce jako ekologického spolku vznášet v řízení námitky k jednotlivým opatřením, případně v rámci těchto námitek navrhopvat jiná podle něj vhodnější opatření. Aby však takové námitky žalobce obstály, musí jejich relevantnost, případně vhodnost jiných opatření spolehlivě prokázat. Tak tomu může být v případě podložení svého tvrzení relevantními studiemi, statistikami či vyjádřeními k tomu odborně způsobilých osob. To se však v tomto řízení nestalo. Žalobce neprokázal nezbytnost uložení podmínky č. 17 v rozhodnutí o povolení výjimky, jakkoli totiž nedoložil, že jednoletý monitoring je nedostatečný, zatímco monitoring tříletý by již onu tvrzenou nedostatečnost napravil. Uvedené soud konstatuje při logické úvaze, že delší monitoring se jistě může zdát přínosnější, nijak však nebylo podloženo, že požadovaný druhý a třetí rok souvislého monitoringu bude mít podstatné a rozhodující výsledky, při zohlednění vynaložených nákladů, které nemohou být neomezené. Tuto námitku tak soud musel rovněž odmítnout.
30. Pokud se má ještě soud vyjádřit k námitce žalobce, že jednotlivé podmínky byly jen převzaté z návrhu žadatele, soud k tomu uvádí následující. Žalobce z uvedeného ne zcela zřejmým způsobem vyvozuje, že zřejmě proto jakékoliv návrhy na upřesnění podmínek nemohly být akceptovány. To by bylo však pouze ničím nepodložené tvrzení. Je zcela pochopitelné, že správní orgán I. stupně při stanovení jednotlivých podmínek vycházel z odborného podkladu, zpracovaného k tomu odborně způsobilými osobami, tedy z biologického průzkumu. Ostatně k tomu také výsledek biologického průzkumu slouží. Není nic závadného na tom, že správní orgán I. stupně, pakliže po vyhodnocení akceptoval navržené podmínky žadatelem na základě biologického průzkumu, tyto převzal do výrokové části svého rozhodnutí. Za daného stavu není žádný důvod k tomu, aby správní orgán přeformuloval jednotlivé podmínky pro povolení výjimky, když se s jejich zněním ztotožňuje. Neodpovídá skutečnosti, že se správní orgán I. stupně ve správním řízení nezabýval námitkami žalobce. Prvostupňový orgán se těmito námitkami podrobně zabýval a vypořádal je v odůvodnění svého rozhodnutí. Jestliže žalobce poukazoval na skutečnost, že sám žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí zaujal výhrady k některým

odborným studiím, případně neshledal za adekvátní vypořádání námitek žalobce s tím souvisejících, pak je nutno uvést, že zjištěné vady a nepřesnosti napravit žalovaný v odvolacím řízení.

31. Krajský soud tak napadené rozhodnutí jakož i rozhodnutí orgánu I. stupně neshledal nepřezkoumatelnými pro nedostatek důvodů. Ve správním řízení se správní orgány dostatečně zabývaly námitkami žalobce stran jednotlivých opatření eliminujících negativní vlivy při výstavbě předmětného úseku dálnice D35. Vypořádání těchto námitek je pak obsaženo v odůvodnění jejich rozhodnutí, přičemž krajský soud je shledává přezkoumatelnými. Podklady a důvody k většině závěrů a podmínek správních orgánů jsou dohledatelné v odborných studiích zpracovaných autorizovanými osobami s odpovědností za výsledky jejich výstupů. Žalobce ve správním řízení nebyl zkrácen na svých právech a již vůbec nelze přisvědčit jeho námitce o tom, že žalobcova účast v tomto řízení byla jakoby neviditelná. Proti takovému tvrzení svědčí právě odůvodnění rozhodnutí správních orgánů, ve kterých se správní orgány zabývaly veškerými námitkami či navrhovanými opatřeními žalobce. Stručnost žalovaného byla v některých částech odůvodnění jeho rozhodnutí na místě, neboť vybrané žalobní námitky mohou nalézt své uplatnění až v další fázi, kterou bude územní, popř. stavební řízení. V těchto fázích bude moci žalobce takové námitky vznést a správní orgány budou povinny se jimi zabývat. Jestliže žalobci v jeho námitkách správní orgány nevyhověly s patřičným odůvodněním, nelze takovou skutečnost zaměňovat se situací, kdy by se správní orgány odmítly takovými námitkami vůbec zabývat. Nevyhovění námitkám žalobce není projevem nerespektování jeho práv, nevede ani k nezákonnosti rozhodnutí.
32. S ohledem na shora uvedené závěry nebyla žaloba shledána důvodnou a krajský soud ji proto dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
33. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný. Žalovanému podle obsahu správního spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: <http://www.nssoud.cz>.

Pardubice, 18. listopadu 2020

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu